

Municipis | | Actualitzat el 12/06/2020 a les 15:10

Clàudia Aligué, ballarina professional: «Darrere de cada espectacle de dansa hi ha mesos de treball i dedicació»

La jove berguedana, que compta amb una llarga trajectòria, actualment forma part de l'Òpera Estatal de Plovdiv (Bulgària)

La ballarina berguedana Clàudia Aligué. | Cedida

La berguedana Clàudia Aligué, de 22 anys, és ballarina professional. Actualment resideix a Bulgària, on forma part de l'Òpera Estatal de Plovdiv. La jove compta amb una llarga trajectòria que va iniciar a Berga, va continuar a l'Escola Olga Roig de Manresa i, posteriorment, al Centre de Dansa de Catalunya. Quan tenia 17 anys, Aligué va seguir els seus estudis a la prestigiosa Academy Joffrey Ballet de Nova York i Chicago respectivament. La ballarina ha actuat a l'Ancient Theater of Philippopolis, al Concert Hall de Plovdiv, al Florence Gould Hall Theater de Nova York, entre molts altres.

NacióBerguedà ha entrevistat la jove ballarina per parlar sobre ella, la seva trajectòria, així com per conèixer el món del ballet de ben a prop.

- Quin va ser el teu primer contacte amb el món del ballet?

- Va ser als 4 anys, quan vaig demanar als meus pares que volia que m'apuntessin a classes de dansa clàssica. Per sort des del principi la meva família m'ha donat tot el suport i gràcies a la seva ajuda, tant emocional com econòmica, amb l'esforç que això comporta, he pogut formar-me i poder arribar on sóc ara.

- Després de les classes a Berga, vas seguir estudiant a Manresa i Barcelona. Què vas aprendre en aquella etapa?

- Va ser dur, l'etapa més dura potser. Assajava moltes hores, havent-me de llevar a les 6 del matí i desplaçant-me cada dia amb bus fins a Barcelona o Manresa, treballant moltes hores. Al mateix temps vaig deixar de veure els meus companys i companyes de l'Institut per cursar els estudis de 4t d'ESO i Batxillerat posteriorment a distància amb un desgast físic molt gran.

Vaig tenir moments bons i dolents, però tenia clar que volia seguir endavant per arribar a aconseguir el meu somni. Aquesta etapa va ser essencial per a la meva formació. Vaig millorar molt tècnicament i també vaig madurar molt.

- Quins records guardes de l'experiència de la formació que vas rebre a Amèrica?

- Em va servir per conèixer a gent d'arreu del món i per obrir la meva ment. Vaig créixer com a ballarina però també com a persona, ja que m'havia d'afrontar a situacions totalment noves per a mi, amb una llengua i cultura diferents. Anar a viure a un altre continent als 17 anys no és fàcil, però la veritat és que em vaig adaptar molt bé des del primer moment i en tinc molts bons records.

Tenia clar que havia de treballar al màxim per aprofitar la gran oportunitat que tenia al davant. Vaig tenir la sort de ser acceptada a l'Academy Joffrey Ballet de Nova York i Chicago respectivament. Vaig poder tastar de prop la vida d'una ballarina professional al ser seleccionada per la Companyia Joffrey en dotze actuacions a l'Auditorium Theatre Roosevelt. També vaig actuar al Florence Gould Hall Theater de Nova York, va ser tota una experiència.

- Com va sorgir l'oportunitat de treballar a Bulgària?

- Vaig enviar el Currículum Vitae, fotos i vídeos a diferents companyies de dansa d'Europa i em van cridar a Alemanya, Portugal i Bulgària per anar a fer l'audició final i, a Bulgària vaig tenir sort. Em van oferir contracte a l'Òpera Estatal de Plovdiv per 2 anys sempre i quan passés el període de prova de mig any i, bé, aquest ja és el tercer any que hi sóc.

Estic molt contenta, he pogut ballar moltíssim en diferents produccions, tant al Concert Hall com a l'Ancient Theater of Philippopolis, i la veritat és que és un lloc molt emblemàtic on figures del ballet i directors d'orquestra mundialment reconeguts gaudeixen de poder-hi actuar, imagina't, per mi és un gran honor i una emoció molt gran cada vegada que trepitjo aquell escenari.

- Què és el que més t'agrada d'aquest país del sud-est d'Europa?

- Em diuen que sóc una persona que sempre deixa les coses per l'últim moment, i els búlgars tenen una mica aquest tarannà. Són molt correctes, professionals i estrictes però també saben apreciar les petites coses de la vida i, això m'agrada. La ciutat on visc m'agrada molt. Plovdiv és una de les ciutats més antigues d'Europa, amb un gran patrimoni cultural i alhora és una ciutat molt viva amb ambient universitari.

El clima és molt semblant al de Berga i això em fa sentir còmode també. Com tots els països de l'est saben apreciar la cultura i donar-li el valor i importància que té des de ben petits, és així com un país s'assegura la continuïtat i la tradició de les arts en general i concretament la de la dansa.

- Creus que la figura del ballarí o ballarina està visibilitzada?

- Sincerament, crec que no massa. Al nostre país per descomptat que no. Primer, que les institucions no li donen la importància i el valor que hauria de tenir i això fa que hi hagi molt desconeixement.

És molt complicat poder-te dedicar i viure de la dansa, hi ha molts estudiants que volen arribar a ser ballarins o ballarines i que tenen talent però hi ha molt poques companyies de dansa i les retribucions són molt baixes. No hi ha la tradició d'anar a veure un espectacle de dansa, aquí el futbol és el que compta.

- És una professió que requereix moltes hores de dedicació?

- I tant, anys de dedicació, sacrifici i llàgrimes. Darrere de cada espectacle de dansa hi ha mesos de treball i dedicació que moltes vegades passen desapercibuts. T'has de preparar molt físicament però mentalment també. És una professió que has de tenir força física i mental, sinó és impossible aguantar.

- Consideres que la Covid-19 marcarà un abans i un després en el món de la dansa?

- Sí, segurament a nivell general hi haurà un abans i un després. Les arts sempre han tingut un paper secundari i ara amb la crisi econòmica que vindrà, les partides destinades a la cultura segurament quedaran esquinçades, però jo vull ser optimista i pensar que aquesta pandèmia també ens ha fet reflexionar sobre la qualitat de vida, del què compta de veritat i potser s'ha vist que per obtenir-la hem de tenir a les nostres vides l'art molt més present.

'La dansa de la vida', un projecte de la ballarina berguedana des del confinament

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=xxX21xDFf5w>